

“ಮಧುರ ಮಕ್ಕಳೇ - ನಾನು ಜ್ಞಾನದ ಸುಗಂಧವನ್ನು ಹರಡುವಂತಹ ಸುಗಂಧಭರಿತ ಹೂವಾಗಿದ್ದೇನೆಯೇ ಎಂದು ತಮ್ಮ ಹೃದಯವನ್ನು ಕೇಳಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು, ಸದಾ ಒಳ್ಳೆಯ ಸುಗಂಧವನ್ನು ಹರಡುತ್ತಿರಬೇಕಾಗಿದೆ”

ಪ್ರಶ್ನೆ: ಯಾವ ಮಕ್ಕಳ ಸ್ಥಿತಿಯು ಬಹಳ ಮಸ್ತರಾಗಿರುವ ಸ್ಥಿತಿಯಾಗಿರುತ್ತದೆ? ಮುಂದುವರೆಯಲು ಆಧಾರವೇನಾಗಿದೆ?

ಉತ್ತರ: ಯಾರು ಒಳ್ಳೊಳ್ಳೆಯ ಹೂಗಳಾಗಿರುತ್ತಾರೆ, ಯಾರ ಬುದ್ಧಿಯಲ್ಲಿ ಜ್ಞಾನದ ಮಂಥನ ನಡೆಯುತ್ತಿರುತ್ತದೆಯೋ ಅವರ ಸ್ಥಿತಿಯು ಬಹಳ ಮಸ್ತಿಯಲ್ಲಿರುತ್ತದೆ. ಜ್ಞಾನ ಹಾಗೂ ಯೋಗದ ಶಿಕ್ಷಣವನ್ನು ಕೊಟ್ಟು ಸುಗಂಧವನ್ನು ಹರಡುವಂತಹ ಮಕ್ಕಳು ಬಹಳ ಪುಸನ್ನವಾಗಿರುತ್ತಾರೆ. ಸತ್ಯ ಪತಂಗಗಳಾಗುವುದು ಗ್ಯಾಲಪ್ ಮಾಡಲು ಆಧಾರವಾಗಿದೆ. ಮಾಯೆಯ ಬಿರುಗಾಳಿಗಳಿಂದ ಸದಾ ಮುಕ್ತರಾಗಿರಬೇಕಾಗಿದೆ. ಶ್ರೀಮತದಂತೆ ನಡೆಯುತ್ತಿರಬೇಕು.

ಗೀತೆ: ಮಹಾಸಭೆಯಲ್ಲಿ ಪರಮಜ್ಯೋತಿ ಬೆಳಗಿತು.....

ಓಂ ಶಾಂತಿ. ಚೈತನ್ಯ ಪತಂಗಗಳು ಗೀತೆಯನ್ನು ಕೇಳಿದಿರಾ, ಪತಂಗ ಎಂದಾದರೂ ಹೇಳಿ, ಹೂ ಎಂದಾದರೂ ಹೇಳಿ, ಒಂದೇ ಮಾತಾಗಿದೆ. ನಾವು ಖಂಡಿತ ಪತಂಗಗಳಾಗಿದ್ದೇವೆಯೇ ಅಥವಾ ಸುತ್ತುತ್ತಾ ಹೊರಟು ಹೋಗುತ್ತೇವೆಯೇ ಅಥವಾ ತಂದೆಯನ್ನು ಮರೆತು ಹೋಗುತ್ತೇವೆಯೇ ಎನ್ನುವುದನ್ನು ಮಕ್ಕಳು ತಿಳಿದುಕೊಂಡಿದ್ದೀರಿ. ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬರೂ ತಮ್ಮ ಹೃದಯದಿಂದ ಕೇಳಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು - ನಾನು ಎಲ್ಲಿಯ ತನಕ ಹೂವಾಗಿದ್ದೇನೆ? ಹಾಗೂ ಜ್ಞಾನದ ಸುಗಂಧವನ್ನು ಹರಡುತ್ತೇನೆ? ನನ್ನಂತೆ ಹೂಗಳನ್ನಾಗಿ ಯಾರನ್ನಾದರೂ ಮಾಡಿದ್ದೇನೆಯೇ? ಇದಂತೂ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಗೊತ್ತಿದೆ - ಜ್ಞಾನ ಸಾಗರನು ಆ ತಂದೆಯೇ ಆಗಿದ್ದಾರೆ, ಅವರಲ್ಲಿ ಎಷ್ಟೊಂದು ಸುಗಂಧವಿದೆ. ಯಾರು ಒಳ್ಳೆಯ ಹೂ ಅಥವಾ ಪತಂಗವಾಗಿದ್ದಾರೆ, ಅವರಿಂದ ಖಂಡಿತ ಒಳ್ಳೆಯ ಸುಗಂಧ ಬರುತ್ತದೆ. ಅವರು ಸದಾ ಖುಷಿಯಾಗಿರುತ್ತಾರೆ, ಅನ್ಯರನ್ನೂ ಸಹ ತಮ್ಮ ಸಮಾನ ಹೂ ಅಥವಾ ಪತಂಗವನ್ನಾಗಿ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಹೂವಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಮೊಗ್ಗನ್ನಾಗಿಯಾದರೂ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಯಾರು ಬದುಕಿದ್ದೂ ಸಾಯುತ್ತಾರೆ ಅವರೇ ಪೂರ್ಣ ಪತಂಗಗಳಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಬಲಿಯಾಗಬಹುದು ಅಥವಾ ಈಶ್ವರಿಯ ಸಂತಾನರಾಗಬಹುದು. ಯಾವುದೇ ಶ್ರೀಮಂತರು ಬಡವರ ಮಕ್ಕಳನ್ನು ಮಡಿಲಲ್ಲಿ ತೆಗೆದುಕೊಂಡಾಗ ಶ್ರೀಮಂತರ ಮಡಿಲಲ್ಲಿ ಮಗು ಬರುವುದರಿಂದ ಆ ತಾಯಿ-ತಂದೆಯದೇ ನೆನಪು ಬರುತ್ತಿರುತ್ತದೆ. ತನ್ನ ಮೊದಲ ತಂದೆ-ತಾಯಿಯ ನೆನಪು ಮರೆತು ಹೋಗುತ್ತದೆ. ನಮ್ಮ ತಾಯಿ-ತಂದೆಯು ಬಡವರಾಗಿದ್ದರು ಎಂದು ಗೊತ್ತಿರುತ್ತದೆ. ಆದರೆ ಶ್ರೀಮಂತ ತಾಯಿ-ತಂದೆಯನ್ನು ನೆನಪು ಮಾಡುತ್ತಾರೆ, ಅವರಿಂದ ಧನ ಸಂಪತ್ತು ಸಿಗುತ್ತದೆ. ಸಾಧು-ಸನ್ಯಾಸಿ ಮುಂತಾದವರೂ ಸಹ ಮುಕ್ತಿಧಾಮಕ್ಕೆ ಹೋಗಬೇಕೆಂದು ಸಾಧನೆ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಎಲ್ಲರೂ ಮುಕ್ತಿಗಾಗಿಯೇ ಸಾಧನೆ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ, ಆದರೆ ಮುಕ್ತಿಯ ಅರ್ಥವೇ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ. ಕೆಲವರು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ - ಜ್ಯೋತಿಯು ಜ್ಯೋತಿಯಲ್ಲಿ ಸಮಾವೇಶವಾಗುತ್ತದೆ, ನಿರ್ವಾಣಕ್ಕೆ ಹೋಗುತ್ತೇವೆ ಎಂದು ಇನ್ನು ಕೆಲವರು ತಿಳಿದಿದ್ದಾರೆ. ನಿರ್ವಾಣಧಾಮಕ್ಕೆ ಹೋಗುವುದನ್ನು ಜ್ಯೋತಿಯಲ್ಲಿ ಸಮಾವೇಶವಾಗುವುದು ಎಂದು ಹೇಳಲಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ನಾವು ದೂರ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಇರುವವರಾಗಿದ್ದೇವೆ, ಈ ಕೊಳಕು ಜಗತ್ತಿನಲ್ಲಿ ಇದ್ದು ಏನು ಮಾಡುವುದು ಎಂಬುದೂ ಸಹ ಗೊತ್ತಿದೆ.

ಯಾವಾಗ ಯಾರನ್ನೇ ಮಿಲನ ಮಾಡಿದಾಗ ಇದನ್ನು ತಿಳಿಸಬೇಕು - ಇದು ಮಾಡಿ-ಮಾಡಲ್ಪಟ್ಟ ನಾಟಕವಾಗಿದೆ. ಸತ್ಯಯುಗ-ತ್ರೇತಾ, ದ್ವಾಪರ, ಕಲಿಯುಗ, ಇದು ಸಂಗಮಯುಗವಾಗಿದೆ. ಸತ್ಯಯುಗದ ನಂತರ ತ್ರೇತಾದ ಸಂಗಮವೂ ಆಗುತ್ತದೆ. ಅಲ್ಲಿ ಯುಗವು ಬದಲಾಗುತ್ತದೆ, ಆದರೆ ಇಲ್ಲಿ ಕಲ್ಪವೇ ಬದಲಾಗುತ್ತದೆ. ಮನುಷ್ಯರು ತಿಳಿದಿರುವಂತೆ ಯುಗ-ಯುಗದಲ್ಲಿಯೂ ತಂದೆಯು ಬರುವುದಿಲ್ಲ. ತಂದೆಯು ತಿಳಿಸುತ್ತಾರೆ - ಯಾವಾಗ ಎಲ್ಲರೂ ತಮೋಪ್ರಧಾನರಾಗುತ್ತಾರೆ, ಕಲಿಯುಗದ ಅಂತ್ಯವಾಗುತ್ತದೆ, ಕಲ್ಪದ ಸಂಗಮಯುಗದಲ್ಲಿ ನಾನು ಬರುತ್ತೇನೆ. ಯುಗವು ಪೂರ್ಣವಾದಾಗ ಎರಡು ಕಲೆ ಕಡಿಮೆಯಾಗುತ್ತದೆ. ಯಾವಾಗ ಪೂರ್ಣ ಗ್ರಹಣ ಹಿಡಿಯುತ್ತದೆಯೋ ಆಗ ನಾನು ಬರುತ್ತೇನೆ, ನಾನು ಯುಗ-ಯುಗದಲ್ಲಿ ಬರುವುದಿಲ್ಲ ಎಂಬುದನ್ನು ತಂದೆಯೇ ಕುಳಿತು ಪತಂಗಗಳಿಗೆ ತಿಳಿಸುತ್ತಾರೆ. ಪತಂಗಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಸಹ ನಂಬರ್ವಾರ್ ಇರುತ್ತವೆ. ಕೆಲವು ಪತಂಗಗಳು ಸುಟ್ಟು ಸಾಯುತ್ತವೆ, ಕೆಲವು ಸುತ್ತು ಹಾಕಿ ಹೊರಟು ಹೋಗುತ್ತವೆ. ಶ್ರೀಮತದಂತೆ ನಡೆಯಲು ಆಗುವುದಿಲ್ಲ. ಒಂದುವೇಳೆ ಶ್ರೀಮತದಂತೆ ನಡೆಯದಿದ್ದಾಗ ಮಾಯೆಯು ಸತಾಯಿಸುತ್ತಿರುತ್ತದೆ. ಶ್ರೀಮತದ ಬಹಳ ಗಾಯನವಿದೆ. ಶ್ರೀಮತ್ ಭಗವತ್ ಗೀತಾ ಎಂದು ಹೇಳಲಾಗುತ್ತದೆ. ಶಾಸ್ತ್ರವನ್ನು ನಂತರ ಮಾಡಲಾಯಿತು. ಆ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಮನುಷ್ಯರ ಬುದ್ಧಿಯು ರಜೋ-ತಮೋ ಆಗಿರುವ ಕಾರಣ ಕೃಷ್ಣನು ದ್ವಾಪರದಲ್ಲಿ ಬಂದನೆಂದು ತಿಳಿದರು. ತಂದೆಯು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ - ಯಾವಾಗ ಆದಿ ಸನಾತನ ದೇವಿ-ದೇವತಾ ಧರ್ಮದ ಮನುಷ್ಯರು ಮರೆಯಾಗುತ್ತಾರೆಯೋ ಆಗ ನಾನು ಬರುತ್ತೇನೆ ಆದರೆ ನಾವೇ ದೇವಿ-ದೇವತಾ ಧರ್ಮದವರಾಗಿದ್ದೇವು ಎನ್ನುವುದನ್ನು ಮರೆತು ಹೋಗುತ್ತಾರೆ. ತಮ್ಮನ್ನು ಹಿಂದೂ ಧರ್ಮದವರೆಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಇದು ಅತಿ ದೊಡ್ಡ ತಪ್ಪಾಗಿದೆ. ಭಾರತವಾಸಿಗಳು ದೇವಿ-ದೇವತಾ ಧರ್ಮದ ಪೂಜಾರಿಗಳಿದ್ದಾರೆಯೋ ಅವರೊಂದಿಗೆ ಕೇಳಿ - ತಾವು ಯಾವ ಧರ್ಮದವರಾಗಿದ್ದೀರಿ? ನಾವು ಹಿಂದೂ ಧರ್ಮದವರೆಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಅರೇ! ತಾವು ಯಾರನ್ನು

ಪೂಜಿಸುತ್ತೀರಿ? ಭಾರತವಾಸಿಗಳು ತಮ್ಮ ಧರ್ಮವನ್ನೇ ತಿಳಿದುಕೊಂಡಿಲ್ಲ, ಇದೂ ಸಹ ನಾಟಕದಲ್ಲಿ ನಿಶ್ಚಿತವಾಗಿದೆ. ಮರೆತಾಗಲೇ ನಾನು ಬಂದು ಆದಿ ಸನಾತನ ದೇವೀ-ದೇವತಾ ಧರ್ಮದ ಸ್ಥಾಪನೆಯನ್ನು ಮಾಡುತ್ತೇನೆ. ಸತ್ಯಯುಗದಲ್ಲಿ ಒಂದೇ ಧರ್ಮವಿರುತ್ತದೆ - ಈ ಮಾತನ್ನು ತಂದೆಯೇ ಕುಳಿತು ತಿಳಿಸುತ್ತಾರೆ. ಯಾರು ವಿಶ್ವದ ಮಾಲೀಕರಾಗಿದ್ದಾರೆ ಅವರೇ ಸ್ವಯಂ ಮರೆತಿದ್ದಾರೆ, ಅಂದಮೇಲೆ ಉಳಿದವರ ಮಾತೇನು!

ತಂದೆಯೇ ಬಂದು ದುಃಖಧಾಮದಿಂದ ಬಿಡಿಸಿ ಸುಖಧಾಮದ ಮಾಲೀಕರನ್ನಾಗಿ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಈಗ ನಾವು ನರಕದ ಮಾಲೀಕರೆಂದು ನೀವು ಹೇಳುತ್ತೀರಿ. ಜಗತ್ತು ತಮೋಪ್ರಧಾನವಾಗಲೇಬೇಕು, ಎಲ್ಲರೂ ಪತಿತರಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಪಾವನರ ಮುಂದೆ ಹೋಗಿ ನಮಸ್ತೆ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಮನುಷ್ಯರು ಸನ್ಯಾಸಿ ಮುಂತಾದವರನ್ನು ಗುರುಗಳನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ, ಏಕೆಂದರೆ ಅವರು ಪಾವನರಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಗುರುವಿನ ಮೂಲಕ ಪಾವನರಾಗಲಿಲ್ಲವೆಂದರೆ ಸದ್ಗತಿಯು ಹೇಗೆ ಸಿಗುತ್ತದೆ! ಆದರೆ ಅನುಸರಣೆ ಮಾಡುವುದಿಲ್ಲ. ತಾವು ಅನುಕರಣೆ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದೀರಾ, ಪವಿತ್ರವಾಗಿದ್ದೀರಾ ಎಂದು ಗುರುಗಳು ಕೇಳುವುದೂ ಇಲ್ಲ. ಇಲ್ಲಿ ತಂದೆಯು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ - ಒಂದುವೇಳೆ ನೀವು ಪಾವನರು, ನಿರ್ವಿಕಾರಿಗಳಾದರೆ ನನ್ನ ಅನುಯಾಯಿಗಳಾಗಿದ್ದೀರಿ, ಇಲ್ಲವೆಂದರೆ ನನ್ನ ಅನುಯಾಯಿಗಳಲ್ಲ. ಶ್ರೇಷ್ಠ ಗತಿಯನ್ನು ಪಡೆಯಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ನನ್ನನ್ನು ಅನುಸರಣೆ ಮಾಡಿ, ಇಲ್ಲವೆಂದರೆ ಶಿಕ್ಷೆಯನ್ನನುಭವಿಸಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ ಎಂದು ಸನ್ಯಾಸಿಗಳು ಹೇಳುವುದಿಲ್ಲ. ಈ ತಂದೆ ಹೇಳುತ್ತಾರೆ- ಶ್ರೀಮತದಂತೆ ನಡೆಯದಿದ್ದರೆ ಬಹಳ ಅಯ್ಯೋ-ಅಯ್ಯೋ ಎನ್ನಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಅವರು ಆತ್ಮವು ನಿರ್ಲೇಪವೆಂದು ತಿಳಿದಿದ್ದಾರೆ, ಆದರೆ ಈ ರೀತಿಯಲ್ಲ. ಆತ್ಮವೇ ಸುಖ-ದುಃಖವನ್ನು ನೋಡುತ್ತದೆ, ಇದನ್ನು ಯಾರೂ ತಿಳಿದುಕೊಂಡಿಲ್ಲ. ಬಾಬಾ ಪದೇ-ಪದೇ ತಿಳಿಸುತ್ತಾರೆ - ಮಕ್ಕಳೇ, ಗುರಿ ಬಹಳ ಶ್ರೇಷ್ಠವಾಗಿದೆ, ಈ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ತಾವು ಯಾವಾಗ ದುಃಖಿಗಳಾಗುತ್ತೀರೋ ಆಗ ಪುರುಷಾರ್ಥ ಮಾಡುತ್ತೀರಿ. ಸತ್ಯಯುಗದಲ್ಲಿ ನಾವು ಬಹಳ ಸುಖಿಗಳಾಗಿರುತ್ತೇವೆ ಎಂಬುದು ನಿಮಗೆ ಗೊತ್ತಿದೆ. ನಾವು ಮತ್ತೆ ದುಃಖಧಾಮಕ್ಕೆ ಹೋಗಬೇಕು ಎಂಬುದು ಸತ್ಯಯುಗದಲ್ಲಿ ಗೊತ್ತಿರುವುದಿಲ್ಲ. ನಾವು ಸುಖದಲ್ಲಿ ಹೇಗೆ ಬಂದೆವು, ಎಷ್ಟು ಜನ್ಮವನ್ನು ಪಡೆಯುತ್ತೇವೆ ಎಂಬ ಯಾವುದೇ ಮಾತುಗಳು ಗೊತ್ತಿರುವುದಿಲ್ಲ. ಶ್ರೇಷ್ಠರು ಯಾರಾಗಿದ್ದಾರೆ? ಎಂಬುದು ಈಗ ತಾವು ತಿಳಿದಿದ್ದೀರಿ. ತಾವು ಈಶ್ವರನ ಸಂತಾನರಾದ ಕಾರಣ ಈಶ್ವರ ಹೇಗೆ ಜ್ಞಾನಸಾಗರನಾಗಿದ್ದಾರೆಯೋ ಹಾಗೆಯೇ ತಾವೂ ಸಹ ಜ್ಞಾನಸಾಗರನಾಗಿದ್ದೀರಿ. ಈಗ ತಾವು ಈಶ್ವರನ ಮಕ್ಕಳಾಗಿದ್ದೀರಿ. ದೇವತೆಗಳಿಗೆ ಈಶ್ವರನ ಮಕ್ಕಳೆಂದು ಹೇಳಲಾಗುತ್ತದೆಯೇ? ಈಗ ತಾವು ಈಶ್ವರನ ಸಂತಾನರಾಗಿದ್ದೀರಿ ಆದರೆ ನಂಬರ್ವಾರ್. ಕೆಲವರಂತೂ ಬಹಳ ಮಸ್ತರಾಗಿರುತ್ತಾರೆ - ನಾವಂತೂ ಬಾಬಾನ ಮತದಂತೆ ನಡೆಯುತ್ತಿದ್ದೇವೆ ಎಂದು ತಿಳಿದಿರುತ್ತಾರೆ. ಬಾಬಾನ ಮತದಂತೆ ಎಷ್ಟು ನಡೆಯುತ್ತೇವೆ ಅಷ್ಟು ಶ್ರೇಷ್ಠರಾಗುತ್ತೇವೆ.

ತಂದೆಯು ಸಮ್ಮುಖದಲ್ಲಿ ಕುಳಿತು ಮಕ್ಕಳೇ, ದೇಹಾಭಿಮಾನವನ್ನು ಬಿಡಿ, ದೇಹೀ-ಅಭಿಮಾನಿಗಳಾಗಿ ನಿರಂತರ ನೆನಪು ಮಾಡಿ ಎಂದು ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ತಿಳಿಸುತ್ತಾರೆ. ಆದರೆ ಸದಾ ನೆನಪು ಮಾಡಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ನಂಬರ್ವಾರ್ ಪುರುಷಾರ್ಥಾನುಸಾರವಾಗಿ ನೆನಪು ಇರುತ್ತದೆ ಅದರ ಫಲಿತಾಂಶವೂ ಸಹ ಅಂತ್ಯದಲ್ಲಿ ಸಿಗುತ್ತದೆ. ತಂದೆಯಂತೂ ಸುಖದಾತನಾಗಿದ್ದಾರೆ, ದುಃಖವನ್ನೂ ತಂದೆಯೇ ಕೊಡುತ್ತಾರೆಂದಲ್ಲ. ತಂದೆಯು ಎಂದೂ ಸಹ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ದುಃಖವನ್ನು ಕೊಡುವುದಿಲ್ಲ. ಮಕ್ಕಳು ತಮ್ಮ ಉಲ್ಬಾ ನಡವಳಿಕೆಯಿಂದ ದುಃಖವನ್ನು ಪಡೆಯುತ್ತಾರೆ. ತಂದೆಯು ದುಃಖವನ್ನು ಕೊಡಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಹೇ ಭಗವಂತ, ಮಕ್ಕಳನ್ನು ಕೊಡು ಎಂದು ಕೇಳುತ್ತಾರೆ ಆಗ ಕುಲದ ವೃದ್ಧಿಯಾಗುತ್ತದೆ. ಮಗುವನ್ನು ಬಹಳ ಪ್ರೀತಿ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಬಾಕಿ ದುಃಖವನ್ನಂತೂ ತಮ್ಮ ಕರ್ಮದನುಸಾರ ಅನುಭವಿಸುತ್ತಾರೆ. ಈಗಲೂ ತಂದೆಯು ಮಕ್ಕಳನ್ನು ಬಹಳ ಸುಖಿಗಳನ್ನಾಗಿ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಶ್ರೀಮತದಂತೆ ನಡೆಯಿರಿ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಅಸುರೀ ಮತದಂತೆ ನಡೆಯುವುದರಿಂದ ತಾವು ದುಃಖಿಗಳಾಗುತ್ತೀರಿ. ತಂದೆ ಹಾಗೂ ಶಿಕ್ಷಕ ಅಥವಾ ದೊಡ್ಡವರ ಆಜ್ಞೆಯನ್ನು ಮಕ್ಕಳು ಪಾಲಿಸದಿದ್ದರೆ ದುಃಖಿಯಾಗುತ್ತಾರೆ, ಸ್ವಯಂ ದುಃಖದಾಯಿಗಳಾಗುತ್ತಾರೆ, ಮಾಯೆಯ ಮಕ್ಕಳಾಗುತ್ತಾರೆ. ವರ್ತಮಾನದಲ್ಲಿಯೇ ತಮಗೆ ಈಶ್ವರನ ಮತ ಸಿಗುತ್ತದೆ. ಈಶ್ವರೀಯ ಮತದ ಫಲಿತಾಂಶವಾಗಿ 21 ಜನ್ಮಗಳ ತನಕ ನಡೆಯುತ್ತದೆ. ನಂತರ ಅರ್ಧ ಕಲ್ಪದಲ್ಲಿ ಮಾಯೆಯ ಮತದಂತೆ ನಡೆಯುತ್ತಾರೆ. ಈಶ್ವರನು ಒಮ್ಮೆ ಮಾತ್ರ ಬಂದು ಮತವನ್ನು ಕೊಡುತ್ತಾರೆ. ಮಾಯೆಯಂತು ಅರ್ಧ ಕಲ್ಪದಿಂದ ಇದ್ದೇ ಇದೆ, ಮತವನ್ನು ಕೊಡುತ್ತಲೇ ಇರುತ್ತದೆ. ಮಾಯೆಯ ಮತದಂತೆ ನಡೆಯುತ್ತಾ 100% ದುರ್ಭಾಗ್ಯಶಾಲಿಗಳಾಗುತ್ತೀರಿ.

ಅಂದಮೇಲೆ ಯಾರು ಒಳ್ಳೊಳ್ಳೆಯ ಹೂಗಳಿರುತ್ತಾರೆ ಅವರು ಸದಾ ಈ ಖುಷಿಯಲ್ಲಿ ಮಸ್ತರಾಗಿರುತ್ತಾರೆ. ನಂಬರ್ವಾರಂತೂ ಇರುತ್ತಾರಲ್ಲವೇ. ಕೆಲವು ಪತಂಗಗಳು ತಂದೆಯ ಮಕ್ಕಳಾಗಿ ಶ್ರೀಮತದಂತೆ ನಡೆಯುತ್ತಾರೆ. ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಬಡವರೇ ತಮ್ಮ ಪೂರ್ಣ ಲೆಕ್ಕಾಚಾರವನ್ನು ಬರೆಯುತ್ತಾರೆ. ಶ್ರೀಮಂತರಿಗೆ ಭಯವಿರುತ್ತದೆ - ನಮ್ಮಿಂದ ಎಲ್ಲಿಂದಲೂ ಹಣವನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬಾರದು. ಆಗ ಬಹಳ ಕಷ್ಟವಾಗುತ್ತದೆ. ತಂದೆಯು ತಿಳಿಸುತ್ತಾರೆ - ನಾನು ಬಡವರ ಬಂಧುವಾಗಿದ್ದೇನೆ. ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಬಡವರಿಗೇ ದಾನ ಕೊಡಲಾಗುತ್ತದೆ. ಸುಧಾಮನ ಮಾತಿದೆಯಲ್ಲವೇ. ಒಂದು ಹಿಡಿ ಅವಲಕ್ಕಿಯನ್ನು ಪಡೆದು ಅವನಿಗೆ ಮಹಲ್ನು ಕೊಡಲಾಯಿತು. ತಾವು ಬಡವರಾಗಿದ್ದೀರಿ. ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳಿ - ಯಾರ ಬಳಿಯಾದರೂ 25-50 ರೂಪಾಯಿಗಳಿದ್ದರೆ ಅವರು ಅದರಿಂದ 1-2 ಆಣೆ ಕೊಡುತ್ತಾರೆ. ಶ್ರೀಮಂತರು 50,000 ಕೊಡುತ್ತಾರೆಂದರೂ ಅದು ಸಮಾನವಾಗುತ್ತದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಬಡವರ ಬಂಧು ಎಂದು

ಹೇಳಲಾಗುತ್ತದೆ. ಶ್ರೀಮಂತರು ನಮಗೆ ಸಮಯವಿಲ್ಲವೆಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ ಏಕೆಂದರೆ ಪೂರ್ಣ ನಿಶ್ಚಯವಿಲ್ಲ. ತಾವು ಬಡವರಾಗಿದ್ದೀರಿ, ಬಡವರಿಗೆ ಧನ ಸಿಗುವುದರಿಂದ ಖುಷಿಯಾಗುತ್ತದೆ. ತಂದೆಯು ತಿಳಿಸುತ್ತಾರೆ - ಇಲ್ಲಿನ ಬಡವರು ಅಲ್ಲಿ (ಸತ್ಯಯುಗ) ಶ್ರೀಮಂತರಾಗುತ್ತಾರೆ ಹಾಗೂ ಇಲ್ಲಿನ ಶ್ರೀಮಂತರು ಅಲ್ಲಿ ಬಹಳ ಬಡವರಾಗುತ್ತಾರೆ. ನಾವು ಯಜ್ಞದ ಕಡೆ ಗಮನ ಕೊಡುವುದೇ ಅಥವಾ ಪರಿವಾರದ ಕಡೆ ಕೊಡುವುದೇ? ಎಂದು ಕೆಲವರು ಕೇಳುತ್ತಾರೆ. ತಂದೆಯು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ - ತಾವು ತಮ್ಮ ಕುಟುಂಬದ ಸಂಭಾಲನೆಯನ್ನು ಬಹಳ ಚೆನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಬೇಕು. ತಾವು ಈ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಬಡವರಾಗಿರುವುದು ಒಳ್ಳೆಯದಾಗಿದೆ, ಶ್ರೀಮಂತರಾಗಿದ್ದರೆ ತಂದೆಯಿಂದ ಪೂರ್ಣ ಆಸ್ತಿಯನ್ನು ಪಡೆಯಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಸನ್ಯಾಸಿಗಳು ಈ ರೀತಿ ಹೇಳುವುದಿಲ್ಲ, ಅವರಂತೂ ಹಣವನ್ನು ಪಡೆದು ತಮ್ಮ ಆಸ್ತಿಯನ್ನು ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ. ಶಿವಬಾಬಾ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆಯೇ? ಈ ಮನೆ ಇತ್ಯಾದಿ ಎಲ್ಲವೂ ತಾವು ಮಕ್ಕಳು ತಮಗಾಗಿಯೇ ಮಾಡಿಕೊಂಡಿದ್ದೀರಿ. ಇದು ಯಾರದೇ ಆಸ್ತಿಯಲ್ಲ. ಇದು ಅಲ್ಪಕಾಲಕ್ಕಾಗಿ ಇದೆ, ಏಕೆಂದರೆ ಅಂತಿಮ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಮಕ್ಕಳು ಇಲ್ಲಿ ಬಂದು ಇರಬೇಕು. ನಮ್ಮ ನೆನಪಾರ್ಥವೂ ಸಹ ಇಲ್ಲದೆ ಅಂದಮೇಲೆ ಅಂತಿಮದಲ್ಲಿ ಇಲ್ಲಿಯೇ ಬಂದು ವಿಶ್ರಾಂತಿ ಪಡೆಯುತ್ತೀರಿ. ಯಾರು ಯೋಗಯುಕ್ತರಾಗಿರುತ್ತಾರೆಯೋ ಅವರೇ ತಂದೆಯ ಬಳಿಗೆ ಓಡಿ ಬರುತ್ತಾರೆ. ಅವರಿಗೆ ಸಹಯೋಗವೂ ಸಿಗುತ್ತದೆ. ಬಾಬಾರವರ ಸಹಯೋಗವು ಬಹಳ ಸಿಗುತ್ತದೆ. ನಾವು ಇಲ್ಲಿಯೇ ಕುಳಿತು ವಿನಾಶವನ್ನು ನೋಡಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ ಎಂದು ನಿಮಗೆ ಗೊತ್ತಿದೆ. ಹೇಗೆ ಪ್ರಾರಂಭದಲ್ಲಿ ತಂದೆಯು ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಸಾಕ್ಷಾತ್ಕಾರ ಮಾಡಿಸಿದರು ಅಂತಿಮದಲ್ಲಿರುವವರಿಗೂ ಸಹ ಹಕ್ಕಿದೆ. ಆ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ವೈಕುಂಠದಲ್ಲಿ ಕುಳಿತಿರುವಂತೆ ಅನುಭವ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಬಹಳ ಸಮೀಪವಾಗುತ್ತಾ ಹೋಗುತ್ತಾರೆ.

ಇದಂತೂ ಗೊತ್ತಿದೆ - ನಾವು ಯಾತ್ರೆಯಲ್ಲಿದ್ದೇವೆ. ಸ್ವಲ್ಪ ಸಮಯದ ನಂತರ ವಿನಾಶವಾಗುತ್ತದೆ. ನಾವು ಹೋಗಿ ರಾಜಕುಮಾರ-ರಾಜಕುಮಾರಿಯಾಗುತ್ತೇವೆ. ಅನೇಕ ಪ್ರಕಾರದ ಹೂಗಳಿವೆ. ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಮಗು ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳಬೇಕು - ನಾನು ಎಷ್ಟು ಆತ್ಮಗಳಿಗೆ ಜ್ಞಾನದ ಸುಗಂಧವನ್ನು ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದೇನೆ! ಯಾರಿಗೆ ಜ್ಞಾನ ಹಾಗೂ ಯೋಗದ ಶಿಕ್ಷಣವನ್ನು ಕೊಡುತ್ತೇನೆ! ಯಾರು ಸೇವೆಯಲ್ಲಿರುತ್ತಾರೆಯೋ ಅವರು ಆಂತರಿಕವಾಗಿ ಪ್ರಸನ್ನವಾಗಿರುತ್ತಾರೆ. ಇವರು ಯಾವ ಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿದ್ದಾರೆ, ಇವರ ಸ್ಥಿತಿ ಎಷ್ಟರ ಮಟ್ಟಿಗೆ ಮುಂದುವರೆದಿದ್ದಾರೆ ಎಂದು ತಂದೆಗೆ ಗೊತ್ತಾಗುತ್ತದೆ. ಯಾರು ಪತಂಗವಾಗಿರುತ್ತಾರೆಯೋ ಅವರ ಸ್ಥಿತಿಯು ಚೆನ್ನಾಗಿರುತ್ತದೆ. ತಂದೆಯು ತಿಳಿಸುತ್ತಾರೆ - ಮಾಯೆಯ ಬಿರುಗಾಳಿಯಂತೂ ಬರುತ್ತದೆ, ಅದರಿಂದ ತಮ್ಮನ್ನು ರಕ್ಷಣೆ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಕಾಗಿದೆ. ಸ್ತ್ರೀ-ಪುರುಷರಿಬ್ಬರೂ ಗೃಹಸ್ಥದಲ್ಲಿರುತ್ತಾ ಪವಿತ್ರವಾಗಿದ್ದು ತೋರಿಸಿ ಎಂದು ಸನ್ಯಾಸಿಗಳು ಹೇಳುವುದಿಲ್ಲ. ಅವರು ಆ ರೀತಿ ಸನ್ಯಾಸ ಮಾಡಿಸಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಅವರದು ನಿವೃತ್ತಿ ಮಾರ್ಗದ ಸನ್ಯಾಸವಾಗಿದೆ. ಹಠಯೋಗ ಸನ್ಯಾಸವನ್ನು ಮನುಷ್ಯರು ಮನುಷ್ಯರಿಗೆ ಕಲಿಸುತ್ತಾ ಬಂದಿದ್ದಾರೆ. ಈಗ ಈ ರಾಜಯೋಗವನ್ನು ಪರಮಪಿತ ಪರಮಾತ್ಮನೇ ಬಂದು ಆತ್ಮಗಳಿಗೆ ಕಲಿಸುತ್ತಾರೆ. ಆತ್ಮಕ್ಕೆ ಜ್ಞಾನವಿದೆ - ನಾನು ಆತ್ಮ, ನನ್ನ ಈ ಸಹೋದರನಿಗೆ ತಿಳಿಸುತ್ತೇನೆ. ಹೇಗೆ ಪರಮಾತ್ಮ ತಂದೆಯು ನಾವು ಆತ್ಮಗಳಿಗೆ ತಿಳಿಸುತ್ತಾರೆ. ನಾನೂ ಸಹ ಆತ್ಮನಾಗಿದ್ದೇನೆ. ಬಾಬಾ ನಮಗೆ ಕಲಿಸುತ್ತಾರೆ, ನಾನು ಈ ಆತ್ಮಗಳಿಗೆ ಕಲಿಸುತ್ತೇನೆ, ಆದರೆ ಆತ್ಮನೆಂಬ ನಿಶ್ಚಯವಿರದ ಕಾರಣ ಮನುಷ್ಯರೆಂದು ತಿಳಿದು ಮನುಷ್ಯರಿಗೆ ತಿಳಿಸುತ್ತಾರೆ. ತಂದೆಯು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ - ನಾನು ಆತ್ಮದ ಜೊತೆಯೇ ಮಾತನಾಡುತ್ತೇನೆ. ನಾನಾತ್ಮ ಕೇಳುತ್ತೇನೆಂದು ತಾವು ಹೇಳುತ್ತೀರಿ. ಈ ರೀತಿ ತಾವು ಆತ್ಮಾಭಿಮಾನಿಗಳಾಗಿ ಯಾರಿಗಾದರೂ ತಿಳಿಸಿದರೆ ತಕ್ಷಣ ಬಾಣವು ನಾಟುತ್ತದೆ. ಒಂದುವೇಳೆ ಸ್ವಯಂ ಆತ್ಮಾಭಿಮಾನಿ ಆಗಿಲ್ಲವೆಂದರೆ ಧಾರಣೆ ಮಾಡಿಸಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಇದು ಬಹಳ ಶ್ರೇಷ್ಠ. ಗುರಿಯಾಗಿದೆ. ನಾವು ಈ ಕರ್ಮೇಂದ್ರಿಯಗಳಿಂದ ಕೇಳಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇವೆ ಎಂಬುದು ಬುದ್ಧಿಯಲ್ಲಿರಬೇಕು. ತಂದೆಯು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ - ನಾನು ಆತ್ಮಗಳೊಂದಿಗೆ ಮಾತನಾಡುತ್ತೇನೆ. ಮಕ್ಕಳು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ - ನಾವು ಸಹೋದರ ಆತ್ಮಗಳ ಜೊತೆ ಮಾತನಾಡುತ್ತೇವೆ, ಆತ್ಮಗಳಿಗೆ ತಿಳಿಸುತ್ತೇನೆ. ತಂದೆಯ ಆದೇಶವಾಗಿದೆ - ಮಕ್ಕಳೇ, ಆಶೀರ್ವದಿ ಆರ್ಥಾತ್ ಆತ್ಮಾಭಿಮಾನಿಯಾಗಿ, ದೇಹಾಭಿಮಾನವನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ನನ್ನನ್ನು ನೆನಪು ಮಾಡಿ. ನಾನು ಆತ್ಮದ ಜೊತೆ ಮಾತನಾಡುತ್ತೇನೆ, ಶರೀರದ ಜೊತೆಯಲ್ಲ, ಭಲೆ ಸ್ತ್ರೀ ಆಗಿರಬಹುದು, ಅವರ ಆತ್ಮದ ಜೊತೆ ಮಾತನಾಡುತ್ತೇನೆ ಎಂಬುದು ಬುದ್ಧಿಯಲ್ಲಿರಬೇಕು. ತಾವು ಮಕ್ಕಳು ತಿಳಿದಿದ್ದೀರಿ - ನಾವು ಬಾಬಾನ ಮಕ್ಕಳಂತೂ ಆಗಿ ಬಿಟ್ಟಿದ್ದೇವೆ ಎನ್ನುವುದಿಲ್ಲ, ಇದರಲ್ಲಿ ಬಹಳ ಸೂಕ್ಷ್ಮ ಬುದ್ಧಿಯನ್ನು ಉಪಯೋಗಿಸಬೇಕು. ನಾನು ಆತ್ಮನು ತಿಳಿಸುತ್ತೇನೆ ಎಂಬುದು ಬುದ್ಧಿಯಲ್ಲಿ ಬರುತ್ತದೆ. ನಾನು ಇಂತಹವರಿಗೆ ತಿಳಿಸುತ್ತಿದ್ದೇನೆ, ಈ ರೀತಿಯಲ್ಲ, ಇವರು ನಮ್ಮ ಸಹೋದರನಾಗಿದ್ದಾರೆ - ಇವರಿಗೆ ಮಾರ್ಗವನ್ನು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದೇನೆ, ಈ ಆತ್ಮವು ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳುತ್ತದೆ ಎಂದು ತಿಳಿದಾಗ ಆತ್ಮಕ್ಕೆ ಬಾಣವು ನಾಟುತ್ತದೆ. ದೇಹವನ್ನು ನೋಡಿ ಹೇಳಿದರೆ ಆತ್ಮವು ಕೇಳುವುದಿಲ್ಲ.

ಮೊದಲೇ ಎಚ್ಚರಿಕೆ ಕೊಡಬೇಕು - ನಾನು ಆತ್ಮದ ಜೊತೆ ಮಾತನಾಡುತ್ತೇನೆ. ಆತ್ಮಕ್ಕೆ ಪುರುಷನೆಂದಾಗಲಿ, ಸ್ತ್ರೀ ಎಂದಾಗಲಿ ಹೇಳುವುದಿಲ್ಲ. ಆತ್ಮವೆಂತೂ ಭಿನ್ನವಾಗಿದೆ. ಸ್ತ್ರೀ-ಪುರುಷ ಎಂಬುದು ಶರೀರದ ಹೆಸರಾಗಿದೆ. ಹೇಗೆ ಬ್ರಹ್ಮ-ಸರಸ್ವತಿಗೆ ಸ್ತ್ರೀ-ಪುರುಷ ಎಂದು ಹೇಳಲಾಗುತ್ತದೆ. ಶಂಕರ-ಪಾರ್ವತಿಗೂ ಸ್ತ್ರೀ-ಪುರುಷ ಎಂದು ಹೇಳಲಾಗುತ್ತದೆ. ಶಿವ ತಂದೆಯನ್ನು ಸ್ತ್ರೀ ಎಂದಾಗಲಿ ಪುರುಷನೆಂದಾಗಲಿ ಹೇಳುವುದಿಲ್ಲ. ತಂದೆಯು ಆತ್ಮಗಳಿಗೆ ತಿಳಿಸುತ್ತಾರೆ - ಇದು ದೊಡ್ಡ ಗುರಿಯಾಗಿದೆ. ತಂದೆಯ ಆತ್ಮ ಇವರಿಗೆ (ಬ್ರಹ್ಮ) ತಿಳಿಸುತ್ತಾರೆ. ಆತ್ಮಕ್ಕೆ ಇಂಜೆಕ್ಷನ್ ಕೊಟ್ಟಾಗಲೇ ದೇಹಾಭಿಮಾನವು ದೂರವಾಗುತ್ತದೆ, ಇಲ್ಲವೆಂದರೆ ಸುವಾಸನೆಯು ಬರುವುದಿಲ್ಲ ಮತ್ತು ಶಕ್ತಿಯಿರುವುದಿಲ್ಲ. ನಾವು ಆತ್ಮದ ಜೊತೆ ಮಾತನಾಡುತ್ತೇವೆ, ಆತ್ಮವು ಕೇಳಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತದೆ. ತಂದೆಯು

ಹೇಳುತ್ತಾರೆ - ನೀವು ಹಿಂತಿರುಗಿ ಹೋಗಬೇಕು. ಆದ್ದರಿಂದ ದೇಹೀ-ಅಭಿಮಾನಿಯಾಗಬೇಕು, ಮನ್ಮನಾಭವ. ನಂತರ ತಾನಾಗಿಯೇ ಮಧ್ಯಾಭಿಭವ ಬರುತ್ತದೆ. ಮೂಲ ಮಾತು ಮನ್ಮನಾಭವ ಆಗಿದೆ. ಭಲೆ ಎಲ್ಲರೂ ಭಗವಂತನನ್ನು ನೆನಪು ಮಾಡಿ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ, ಆದರೆ ಅವರು ತಿಳಿದುಕೊಂಡಿಲ್ಲ. ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ಈಶ್ವರನನ್ನು ನೆನಪು ಮಾಡಿ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಕೃಷ್ಣನನ್ನು ಅಥವಾ ದೇವತೆಯನ್ನು ನೆನಪು ಮಾಡಬಾರದು. ಮನುಷ್ಯರ ಬುದ್ಧಿ ಕೃಷ್ಣ ಅಥವಾ ರಾಮನ ಕಡೆ ಹೊರಟು ಹೋಗುತ್ತದೆ ಆದರೆ ಅವರಂತೂ ಭಗವಂತನಲ್ಲ. ಈಗ ತಾವು ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಬಹಳ ಸೂಕ್ಷ್ಮ ಬುದ್ಧಿಯು ಸಿಗುತ್ತದೆ. ಬೆಳಿಗ್ಗೆ ಎದ್ದು ವಿಚಾರಸಾಗರ ಮಂಥನ ಮಾಡಬೇಕು. ಹಗಲಿನಲ್ಲಿ ಸರ್ವಿಸ್ ಮಾಡಬೇಕು ಏಕೆಂದರೆ ಕರ್ಮಯೋಗಿಗಳಾಗಿದ್ದೀರಿ. ನಿದ್ರೆಯ ಮೇಲೆ ವಿಜಯಿಗಳಾಗಿ ಎಂದು ಬರೆಯಲಾಗಿದೆ. ರಾತ್ರಿಯಲ್ಲಿ ಎದ್ದು ಸಂಪಾದನೆಯನ್ನು ಮಾಡಿ, ಹಗಲಿನಲ್ಲಿ ಮಾಯೆಯ ದೊಡ್ಡ ಕಾಟವಿರುತ್ತದೆ. ಅಮೃತವೇಳೆಯಲ್ಲಿ ವಾಯುಮಂಡಲವು ಬಹಳ ಚೆನ್ನಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಇಂತಹ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಎದ್ದು ವಿಚಾರಸಾಗರ ಮಂಥನ ಮಾಡುತ್ತೇವೆಂದು ತಂದೆಗೆ ಬರೆಯುವುದೇ ಇಲ್ಲ. ಇದರಲ್ಲಿ ಬಹಳ ಪರಿಶ್ರಮವಿದೆ. ವಿಶ್ವದ ಮಾಲೀಕರಾಗಬೇಕೆಂದರೆ ಅವಶ್ಯವಾಗಿ ಸ್ವಲ್ಪ ಶ್ರಮ ಪಡಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಒಳ್ಳೆಯದು.

ಮಧುರಾತಿ ಮಧುರ ಅಗಲಿ ಹೋಗಿ ಮರಳಿ ಸಿಕ್ಕಿರುವಂತಹ ಮಕ್ಕಳ ಪ್ರತಿ ಮಾತಾಪಿತ ಬಾಪ್ಪಾದಾರವರ ನೆನಪು-ಪ್ರೀತಿ ಹಾಗೂ ಸುಪ್ರಭಾತ. ಆತ್ಮೀಯ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಆತ್ಮೀಯ ತಂದೆಯ ನಮಸ್ತೆ.

ಧಾರಣೆಗಾಗಿ ಮುಖ್ಯಸಾರ:

1. ಆತ್ಮಾಭಿಮಾನಿಗಳಾಗುವ ಪ್ರಯತ್ನ ಪಡಬೇಕಾಗಿದೆ, ನಾನು ಆತ್ಮನಾಗಿದ್ದೇನೆ ಆತ್ಮದ ಜೊತೆ ಮಾತನಾಡುತ್ತೇನೆ, ಆತ್ಮವು ಮಾತನಾಡುತ್ತದೆ, ಆತ್ಮವು ಈ ಕರ್ಮೇಂದ್ರಿಯಗಳಿಂದ ಕೇಳಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತದೆ..... ಎಂಬ ಅಭ್ಯಾಸ ಮಾಡಬೇಕು.

2. ಶ್ರೇಷ್ಠ ಗತಿಯನ್ನು ಪಡೆಯಲು ಪಾವನ ನಿರ್ವಿಕಾರಿಗಳಾಗಬೇಕು. ಬದುಕಿದ್ದಂತೆಯೇ ಸತ್ತು ಪೂರ್ಣ ಪತಂಗಗಳಾಗಬೇಕು.

ವರದಾನ: ಅಶಾಂತಿ ಅಥವಾ ಗೊಂದಲಗಳ ಮಧ್ಯೆ ಶಾಂತಿ ಕುಂಡದ ಅನುಭೂತಿ ಮಾಡುವಂತಹ ಶಾಂತಿ ಸ್ವರೂಪ ಭವ. ಎಂದಾದರೂ ಯಾವುದೇ ಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ ಗೊಂದಲ ಇದ್ದಲ್ಲಿ, ಆ ಜಗಳಗಳ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಶಾಂತಿಯ ಶಕ್ತಿಯ ಕಮಾಲ್ ತೋರಿಸಿ. ಎಲ್ಲರ ಬುದ್ಧಿಯಲ್ಲಿ ಬರಲಿ ಇಲ್ಲಂತೂ ಶಾಂತಿಯ ಕುಂಡವಿದೆ ಎಂದು, ಶಾಂತಿ ಕುಂಡವಾಗಿ ಶಾಂತಿಯ ಶಕ್ತಿಯನ್ನು ಹರಡಿ, ಶಾಂತಿ ಸ್ವರೂಪರಾಗಿ ಶಾಂತಿ ಕುಂಡದ ಅನುಭವ ಮಾಡಿಸಿ. ಆ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ವಾಚದ ಸೇವೆ ಮಾಡಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಮನಸ್ಸಿನಿಂದ ಶಾಂತಿ ಕುಂಡದ ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷತೆಯನ್ನು ಮಾಡಲು ಸಾಧ್ಯ. ಎಲ್ಲರಿಗೂ ವೈಬ್ರೇಶನ್ ಬರಬೇಕು ಕೇವಲ ಇಲ್ಲಿ ಮಾತ್ರ ಶಾಂತಿ ಸಿಗುವುದು ಎಂದು. ಆದ್ದರಿಂದ ಈ ರೀತಿಯ ವಾಯುಮಂಡಲವನ್ನು ಮಾಡಿ.

ಸೋಲೋಗನ್: ಸ್ವಯಂನ ಹಾಗೂ ಸರ್ವರ ಚಿಂತೆಗಳನ್ನು ದೂರ ಮಾಡುವುದೇ ಶುಭ ಚಿಂತಕರಾಗುವುದಾಗಿದೆ.